

Zsombok Gyuláné

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti út 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

GYULAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG 3.
postai útközvetítéssel, illetve elektronikus úton érkező, személyesen behozott iratok ügyfél érkező, gyűjtőszekrényben tárolva

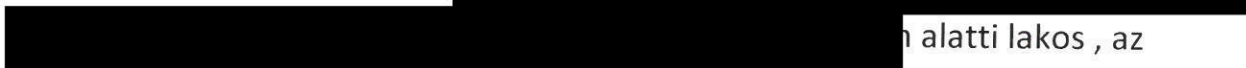
Érkezett: 2016 AUG 18.

Példány: Melléklet: db

Az ügyirat száma: 3-11/2016/2016 M

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1560-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 12.
Példány:	1
Melléklet:	10 + 16 db
Kézelőiroda:	

Alulírott , Zsombok Gyuláné

alatti lakos , az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI törvény 27 § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot , hogy állapítsa meg a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.394./2014/7 és a Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.196/2016/7. számú ítélete alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azt , mivel Alaptörvény ellenes , sérti az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésében biztosított vélemény nyilvánítási szabadságomat , XXIII. cikk (1) a választhatósághoz való jogomat valamint azért mert ellentétes a 35 . cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

„ A helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.

I.

Indítványomban mindenek előtt az indítványozói jogosultságomat kell alátámasztanom. Az alkotmányjogi panaszt az ABtv. 27. § -a alapján **terjesztem elő.**

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.1 Az egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányügyi panaszommal támadott ítélet olyan ügyben született, melyben felperesként szerepeltem. A per engem marasztaló jogerős ítélettel zárult. Ennélfogva alapjog sérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem folytán következett be.

1.2. A támadott ítélet az ügy érdekében hozott döntés. A bíróság – az alperes keresetének helyt adó elsőfokú ítélettel egyetértve- azt állapította meg, hogy jogsértést követtem el.

Az ABtv.53. § (2) bekezdése alapján az alkotmány-jogi panaszomat az ügyben első fokon eljáró bíróságon, a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon keresztül terjesztem be az ABtv. 30 §-a alapján, az abban biztosított törvényes határidőn belül.

II. Az Alaptörvényben biztosított jogaim:

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.

35. cikk

(1) A helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.

13/2014.(IV.18.) AB határozat indoklás (23)2., (24)2.1. ,(26), (27)

7/2014..(III.7.) AB. határozat indoklás (48), (49) 1.4

5/2015.(II.25.) AB határozat (26) 2.2. , (27)

III.

2007.április 01-napjától köztisztviselő voltam a [REDACTED] kormányzati Hivatalnál. 2014.évi helyi önkormányzati választáson polgármester jelöltként indultam . A másik polgármester jelölt az akkor is hatalmon lévő polgármester volt. Választási kampányomban szórólapokon két alkalommal tájékoztattam a helyi lakosságot az általam kifogásolt helyi közügyekről és saját elképzeléseimről. Szórólapjaim minden lakoshoz eljutottak papír alapon .Az általam kritikával illetett személy mind polgármesteri , mind jelölti minőségében közszereplő volt.

A 2014.október 12- én a választók a korábbi polgármestert választották. 2014.október 14-én a jegyző indoklás nélkül azonnali hatállyal szabadságra küldött , majd szabadságomról visszatérve készen várt a köztisztviselői jogviszonyom megszüntetéséről szóló irat ,felmentéssel (azonnali hatállyal).

Mivel köztisztviselői jogviszonyom megszüntetését jogellenesnek tartottam , kereset nyújtottam be a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra és kértem (akkor még jogi képviselő útján) a megszüntetés jogellenességének

megállapítását , mivel a felmondás indoklását valótlannak tartottam mivel nem mint köztisztviselő , hanem mint polgármester jelölt kampányoltam a választásokig.

Kértem a Bíróságtól a 2 havi végkielégítés, 2 havi felmentési időre járó bérem és az 24 havi általános kártérítés megállapítását.

2015.március 19-én a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság meghozta 3.M.394/2014/7.számú ítéletét , amelyben a keresetemet elutasítja.

Az elsőfokú Bíróság ítélete ellen fellebbezést nyújtottunk be a Gyulai Törvényszékhez.

A Törvényszék 14.Mf.25.326/2015/5. számú közbenső ítéletével megállapította munkaviszonyom megszüntetésének jogellenességét a 15 nap be nem tartása miatt.

Alperes a Gyulai Törvényszék ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához . A **Kúria a (Mfv.II.10.501/2015/4)**számú végzésével a másodfokú bíróságot az eljárás megismétlésére kötelezte.

A Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.196./2016/7.számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú Bíróság ítéletét .

A Gyulai Törvényszék ítéletét 2016.junius 26-án vette át a jogi képviselőm postai úton , mivel Ő a tárgyaláson nem jelent meg.

IV.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elfogadva az alperes által leírt felmondási indokot , a Kttv. 63.§-64.§ -ira hivatkozva, majd a választási kampányomban leírtakkal indokolja a felmentésem jogosságát.

A bíróság indoklása Alaptörvény ellenes, sérti az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítási szabadságomat.

„Felperes F/6 alatti postaládákba bedobott levele arra utal , hogy az elmúlt négy évet vagyronvesztés,

sikertelen pályázatok, elodázott beruházás , a meglévő intézmények szétzüllesztése , kapkodás , és hozzá nem értés jellemezte. Felperest kihagyták a pénzügyeket érintő döntésekből, sőt még a szerződések ellenjegyzéséből is , ami teljesen szabálytalan. Felperes kifejezésre jutatta, hogy 23 évig dolgozott polgármesterekkel, de csak ebben a négy évben történt meg vele. Elvesztegetett önös érdeket szolgáló időszaknak minősíti az elmúlt négy évet. A szennyvíz beruházásokkal kapcsolatos szerződések aláírása pénzügyi ellenjegyzés nélkül történt, a polgármester egy személyben tárgyalt. A futball egyesület fennmaradása a levél kiemelése szerint nem a polgármestertől függ. Felperes levelében üzeni továbbá, hogy a polgármester 2014 áprilisa óta nem azért jár személyesen internet és kábeltévé bekötéseket végezni hivatali idején belül, mert a lakossággal szeretett volna személyesen találkozni, hanem azért mert korábban az önkormányzat tulajdonában lévő oszlopsor a polgármester és felesége tulajdonában lévő kft. üzemeltetésébe került. A segílyt az állam adja , ami a törvény szerinti rászorultság alapján jár , csak a mindenkori polgármester írja alá , tehát nem tőle függ. „

- a bíróság álláspontja szerint az általam közzétett írásbeli megnyilvánulások a polgármesteri tisztség elnyerése, mint cél érdekében folyamatosan jelentek meg, és munkajogi értelemben magatartás egységet képeznek.
- a bírósági álláspont szerint a közzétett tartalmak összességükben ellentétesek a Kttv. 76.§ (1) e) pontjában megfogalmazott követelményekkel, mert azok a jegyző illetve a polgármester helytelen megítélésének előidézésére alkalmasak, illetve a munkáltató jó hírnevét is súlyosan rombolták a Kttv. 64.§ (1) bekezdésével ellentétes módon, valamint hogy a bejegyzések az önkormányzati működéssel kapcsolatban bizalmatlanság és feszültség felkeltésére irányultak
- az elsőfokú bíróság álláspontja az, hogy a perbeli esetre a Kttv. 85.§ (4) b) pontja nem vonatkoztatható, mert a felperes nem párt nevében vagy érdekében vállalt közszereplést, hanem független jelöltként indult.

1. Az elsőfokú bíróság előző pontban leírt álláspontjaival szemben az én álláspontom az, hogy a perbeli esetre igenis alkalmazható a Kttv. 85.§ (4) b) pontja, mivel az a helyi önkormányzati választásokon jelöltként való részvételt megjelölve éppen olyan privilegizált helyzetet nevesít, melyben a kormánytisztviselő közszereplőként jelenhet meg és ez éppen, hogy mentesíti őt a köztisztviselőkre, illetőleg azok működésére vonatkozó általános előírások alól. Amennyiben ez nem így lenne, akkor teljesen feleslegesen került volna ez a szövegrész a törvénybe.
2. A polgármester és az ő édesanyja is közszereplő – akik az Alkotmánybíróság számos döntésében kifejtettek szerint kötelesek elviselni a munkájukat és személyüket érő kritikákat és bíráló megjegyzéseket, és ugyanígy az Alkotmánybíróság állásfoglalásai tartalmazzák azt is, hogy a "közszereplőnek a másik közszereplő tevékenységét elmarasztaló véleménynyilvánítása nem alapoz meg személyiségvédelmet még akkor sem, ha az túlzó vagy felfokozott" és a választási küzdelem során tett tényállítások minden esetben megengedettek, nem vonhatnak szankciót maguk után.

7/2014.(III.07.) AB.HATÁROZAT

[48] A közéleti szereplőkre vonatkozó beszéd mindazonáltal a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme. **A közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások.** A társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában – jellemzően a sajtón keresztül – résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják. A sajtónak pedig alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása és – akár rendkívül éles hangú – kritikája. Annak ellenére tehát, hogy a közéleti véleménynyilvánítás fókuszában maguk a közügyek – nem pedig a közszereplők – állnak, **a közügyek alakítóinak személyiségét érintő megnyilvánulások túlnyomó része szükségszerűen és elkerülhetetlenül a politikai véleménynyilvánítás védelmi körébe tartozik.** A közügyek vitatásának kiemelkedő alkotmányos jelentősége ezért azzal jár, hogy a közéleti szereplők személyiségének védelmében a szólás- és sajtószabadság szűkebb körű

korlátozása felel csak meg az Alaptörvényből levezethető követelményeknek. **Különösen fontos alkotmányos érdek, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessenek részt a társadalmi és politikai vitákban. Ellene hatna ennek, ha a megszólalóknak a közéleti szereplők személyiségvédelmére tekintettel széles körben kellene tartaniuk a jogi felelősségre vonástól** (Abh2., ABH 1994, 219, 229.). E követelmények a büntetőjogi felelősségre vonáson túl a polgári jogi jogkövetkezmények tekintetében is irányadók. A kártérítések – az új Ptk. rendszerében: sérelemdíjak – alkalmazásának szélesre tárt lehetősége szintén komoly visszatartó erőt jelenthet a közvitában való részvételtől./2014.(III.07) AB. határozat

[49] 1.4. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a **vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő.**

13/2014.(IV.18) AB határozat

„...Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok a közéleti vita során a közhatalmat gyakorló polgármester munkáját illető kritikát a büntetőjog eszközével szankcionálták, amely sérti az Alaptörvényben garantált szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogot. Ebbéli meggyőződésének igazolásához az indítványozó az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatára is utalva kifejtette, hogy a közügyek vitathatósága a demokratikus társadalom nélkülözhetetlen eleme. **Ebből fakad, hogy a közügyekre vonatkozó ítéletek és vélemények erősebb alkotmányos védelmet élveznek, még akkor is, ha túlzóak és felfokozottak.**”

[23] 2. A demokratikus jogállamokban a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van: nemcsak az egyéni önkifejezés, a személy szabad kibontakozásának és szellemi autonómiájának záloga, hanem egyúttal a demokratikus közvélemény és akaratképzés nélkülözhetetlen forrása is. A demokratikus kormányzás és a politikai közélet ugyanis feltételezi a különféle vélemények akadálymentes közlésének, közölhetőségének és ütköztetésének szabadságát. A szólás-, és sajtószabadság pedig a polgárok önkormányzását és a demokratikus párbeszédben való részvételét elősegítve garantálja a demokratikus közélet fejlődését. Az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően az Alkotmánybíróság gazdag gyakorlat kimunkálásán keresztül alakította a

véleményszabadság alapjogának jelentését, tartalmát és határait. Ennek során meghatározta a véleményszabadságnak a politikai közösség demokratikus működésében játszott alkotmányos szerepét is. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában úgy foglalt állást, hogy a szólás-, és sajtószabadság korábban kibontott alkotmányjogi összefüggései az Alaptörvény hatályba lépését követően is megőrzik érvényességüket {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [20]–[24]}. Ebből következően jelen ügy megítéléséhez az Alkotmánybíróság kiindulópontját a korábban kimunkált alkotmányjogi összefüggések jelentik.

[24] 2.1. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a véleménynyilvánítási szabadság többféle szabadságjog, az ún. kommunikációs jogok „anyajoga”. E szabadságjog nyújt megalapozott részvételi lehetőséget a társadalmi és politikai folyamatokban a véleménynyilvánítás, illetve a közügyekről szóló információtovábbítás, a tájékozódás és a véleményalkotás szabadságán keresztül. Nem bizonyos gondolatok, vélemények, eszmék vagy értékek, hanem maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvezi az alkotmányos védelmet. Így a véleménynyilvánítás fórumának szabadsága maga hordozza az alkotmányos értéket. **A véleménynyilvánítási szabadság alapjoga ennek megfelelően nem tagadható meg azért, mert az elhangzottak mások érdekét, világfelfogását, szemléletét vagy érzékenységét sértik.** A véleményszabadság és a vélemények kifejtésének szabad lehetősége éppen ezért a sokszínű és demokratikus közvélemény, illetve politikai akaratképzés elsődleges garanciája.

26] E politikai diskurzusok és közéleti viták elválaszthatatlan részét alkotja a **közügyek alakításában résztvevő személyek nyilvános bírálata is.** A közügyek szabad vitatása így szükségszerűen együtt jár a közügyek formálóinak, vagyis a közszereplők ebbéli tevékenységének adott esetben akár éles hangú vagy túlzó kritikájával, illetve nézeteik hitelességének megkérdőjelezésével, szabad cáfolatával és bírálatával. A közéleti párbeszédhez és a közügyek vitatásához ugyanis szorosan hozzátartozik, hogy a közszereplők nyilatkozatai és tettei a nyilvánosság előtt mérettetnek meg. A demokratikus társadalmakban a közhatalom és a köztisztviselők gyakorlók ellenőrzésének és ellenőrizhetőségének garanciája felöleli a közszereplők bírálatának szabadságát is. Ennek érvényesüléséhez pedig nélkülözhetetlen követelmény, hogy a **polgárok különféle retorziók és hátrányos következményektől való félelem**

nélkül vehessenek részt a közéleti vitákban. E megfontolás alapja, hogy a közügyeket érintő véleménynyilvánítás középpontjában elsősorban a politikai közösség demokratikus működése és nem a szólással, bírálattal érintett közszereplő személye áll [erről hasonlóan lásd: 18/2004. (V. 25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 308.].

[27] Az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában részletesen vizsgálta a közszereplők bírálhatóságát és a bírálhatóság határait. E döntésében az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a véleményszabadság „különleges védelmet követel akkor, amikor közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. A közhatalom gyakorlásában résztvevő személyek védelmében a véleménynyilvánítás szabadságának szűkebb körű korlátozása felel meg a demokratikus jogállamiságból adódó alkotmányos követelményeknek. A demokratikus társadalom létezésének és fejlődésének nélkülözhetetlen eleme a közügyek vitatása, amely feltételezi a különböző politikai nézetek, vélemények kinyilvánítását, a közhatalom működésének bírálatát. A demokratikus hagyományokkal rendelkező társadalmak tapasztalatai szerint is e vitákban esetenként kellemetlen, éles, esetleg igazságtalan támadásokat intéznek a kormányzat és a közhivatalnokok ellen és nyilvánosságra kerülnek olyan tények is, amelyek a közéleti szereplők becsületének csorbítására alkalmasak” (ABH 1994, 219, 228.). Az **Alkotmánybíróság álláspontja szerint a demokrácia lényegi eleméhez tartozik az állami és önkormányzati intézményrendszer működésének és tevékenységének szabad bírálata, kritikája még akkor is, ha a kritika túlzó jellegű értékítélet formájában ölt testet** (ABH 1994, 219, 230.).

5/2015.(II.25.) AB határozat

[26] **2.2.** Választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Ez mindenekelőtt annyit jelent, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. **Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során**

megvalósuló véleménynyilvánítási szabadságnak. Ha jogvitára kerül sor, a bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint kell eljárnia, vagyis úgy, hogy a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék.

[27] A jelen ügyben vizsgált bírói döntés ugyanakkor megragadva a kijelentés direkt tartalmánál, nem vette figyelembe, hogy az indítványozó véleményként fejtette ki mondandóját. Az értékítélet illetve a tényállítás közötti különbségtétel alkotmányossági relevanciája az Abh - ban kifejtettek szerint a következő: **„A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő.** A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 219, 230.]. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt.” (Abh., Indokolás [49])

Alaptörvény ellenesnek tartom továbbá az I. fokú Bíróság további indoklását, mert sérti az Alaptörvény **XXIII. cikk (1)** bekezdésében foglalt választhatósághoz való jogomat valamint ellentétes az Alaptörvény **35.cikk (1)** bekezdésében foglaltakkal.

„ A felperes , mint köztisztviselő **korlátozott lehetőségekkel élhet a kampány időszakban más közszereplőkhöz képest** , mert őt a perbeli időszakban kötik a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos sajátos kötelmek is. A felperes polgármester jelölti jogállásától a köztisztviselői jogállása a perbeli esetben és időszakban sem elkülöníthető. A felperes nem merítette ki a kifogásolt körben a szolgálati/hivatali út lehetőségeit.**Nem a bejegyzések valósága** , hanem azok jelentése és hatása perdöntő az ügyben , ezért a valóság bizonyítása nem szükséges ebben a perben .”

Alaptörvény XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.

35. cikk

(1) A helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok **általános és egyenlő választójog alapján**, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.

A Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.196/2016/7 számú ítélete sérti az Alaptörvény XXIII.CIKK (1) bekezdésében biztosított alkotmányos jogom:

Alaptörvény XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.

valamint ellentétes az Alaptörvény 35.cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

Alaptörvény XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.

„ A törvényszék álláspontja szerint is a helyi önkormányzati választásokon jelöltként való részvétel lehetősége a kormánytisztviselő számára olyan privilegizált helyzetet teremt , amikor közszereplőként jelenhet meg, ez azonban nem mentesíti őt a köztisztviselőkre vonatkozó általános előírások betartása alól. Helyesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság , hogy felperest mint köztisztviselőt a kampány időszakában is kötötték a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos sajátos kötelek. Amennyiben ugyanis a jogalkotó akarata arra irányult volna , hogy a Kttv. rendelkezéseit a választási kampányban résztvevő köztisztviselőre ne kelljen alkalmazni lehetőséget biztosított volna a bírákhoz és ügyészekhez hasonlóan a szolgálati viszony szünetelésére. A jogviszony szünetelésének hiányában

vonatkozott tehát felperesre a Kttv. 76. § (1) bekezdésének e) pontja , amely szerint a köztisztviselő köteles általában olyan magatartást tanúsítani, hogy ez más egészségét és testi épségét ne veszélyeztesse , munkáját ne zavarja , anyagi károsodását vagy helytelen megítélését ne idézze elő. Vonatkozott rá a Kttv. 64. § (1) bekezdése , amely szerint hivatalára méltatlan az a köztisztviselő , aki olyan magatartást tanúsít akár munkahelyén kívül is , amely alkalmas arra , hogy az általa betöltött beosztás tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét , illetve

munkáltató jó hírnevét , illetve a jó közigazgatásba vetett társadalmi bizalmat súlyosan rombolja. A méltatlanság tehát nem feltétlenül vétkes kötelezettség szegés esetén állapítható meg , hanem legfőbb értékelési szempont a kedvezőtlen megítélés alá eső olyan magatartás tanúsítása amely alkalmas a betöltött beosztás tekintélyének , a munkáltató jó hírnévének , illetve a jó közigazgatásba vetett bizalomnak a rombolására. „

A Törvényszék indoklását , hasonlóan az első fokon eljáró Bíróság indoklásához , azért nem tudom elfogadni mert az **Alaptörvény számomra is egyenlő választási jogot biztosít** .Nem mint köztisztviselő vettem részt a választásokon , hanem mint polgármester jelölt.

2013.évi XXXVI. törvény a választási eljárásról

2. A választási eljárás alapelvei

2. § (1) A választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket:

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

V.

A Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.196/2016/7 számú ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs , így jogorvoslati lehetőségem kimerítettem.

Beadványomhoz jogi képviselőt nem vettem igénybe.

VI.

Nyilatkozom , hogy az ügyemben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt , perújítást nem kezdeményeztem.

Kelt: Bucsa , 2016. augusztus 16.

Zsombok Gyuláné

indítványozó

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról.
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok :
 - Választási szórólapok
 - Köztisztviselői jogviszony megszüntetése
 - Előzmény ítéletek